

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

1. ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

1.1 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสมกับหลักสูตร เพราะหลักสูตรมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

1.2 ด้านโครงสร้างเนื้อหา มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย แนวดำเนินการและความต้องการของท้องถิ่น เนื้อหาที่จัดไว้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถปฏิบัติได้

1.3 ด้านอัตราเวลาเรียน กำหนดอัตราเวลาเรียนตามหลักสูตรแม่บท สัมพันธ์และเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.4 ด้านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเฉพาะเจาะจง ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสภาพของท้องถิ่น ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น และยังส่งเสริมคุณลักษณะ 3 ด้านของผู้เรียน

1.5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา สภาพท้องถิ่นและความสามารถของผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมแบบเน้นกระบวนการกลุ่มทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.6 ด้านสื่อการเรียนการสอน ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่จัดหาได้ง่าย ใช้ทรัพยากรท้องถิ่น เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

1.7 ด้านการวัดผลประเมินผล ใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลการเรียนสอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน โดยครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

2. ผลการประเมินหลักสูตรแบบ P.M. ปรากฏว่าหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นำมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่า P.M. โดยแยกเป็นรายด้าน คือ ด้านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล พิจารณาโดยรวมได้ตามลำดับต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์หาค่า P.M. ด้านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม หลักสูตร ท้องถิ่นเรื่องการปลูกบัวผัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดประสงค์ทั้งหมด 10 ข้อ พบว่าค่า P.M. ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีค่าเท่ากับ 11.27 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์ การประเมินได้ว่า จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรมีคุณภาพสูง อยู่ในระดับดีมาก

2.2 ผลการวิเคราะห์หาค่า P.M. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตร ท้องถิ่นเรื่องการปลูกบัวผัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดประสงค์ทั้งหมด 28 ข้อ พบว่าค่า P.M. ของกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเท่ากับ 10.06 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์ การประเมินได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรมีคุณภาพสูง อยู่ในระดับดีมาก

2.3 ผลการวิเคราะห์หาค่า P.M. ด้านการวัดผลประเมินผล หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการปลูกบัวผัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดประสงค์ทั้งหมด 13 ข้อ พบว่า ค่า P.M. ของการวัดผลประเมินผลมีค่าเท่ากับ 10.97 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์การประเมิน ได้ว่า การวัดผลการประเมินผลของหลักสูตรมีคุณภาพสูง อยู่ในระดับดีมาก

เมื่อพิจารณาผลโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียน การสอน การวัดผลประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.77 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์ การประเมินได้ว่า หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการปลูกบัวผัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับนี้มีคุณภาพสูงอยู่ในระดับดีมาก

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน โดยทดสอบ ก่อนเรียนแล้วให้นักเรียนเรียนเรื่องการปลูกบัวผันตามแผนการสอน บันทึกคะแนนในด้าน การปฏิบัติงานและคุณลักษณะในการทำงาน (ภาคปฏิบัติ) ขณะนักเรียนปฏิบัติงาน และทำการ ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกัน ได้ผลดังปรากฏตาราง 5-8

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน
ของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ภาคทฤษฎี)

ระยะเวลา	คะแนนเต็ม	คะแนน	
		$\bar{X}$	S.D.
ก่อนการเรียน	20	7.09	1.17
หลังการเรียน	20	17.26	1.54

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 7.09
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.17 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน
เท่ากับ 17.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.54

ตารางที่ 6 แสดงคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน
ของแบบสังเกตการปฏิบัติงานและคุณลักษณะในการทำงาน (ภาคปฏิบัติ)

ระยะเวลา	คะแนนเต็ม	คะแนน	
		$\bar{X}$	S.D.
ก่อนการเรียน	40	19.91	2.67
หลังการเรียน	40	36.06	1.61

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของภาคปฏิบัติก่อนเรียน เท่ากับ 19.91
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 36.06
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.61

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ภาคทฤษฎี)

ผลสัมฤทธิ์	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	<i>t</i>
ก่อนการเรียน	35	7.09	1.17				
				352	3682	123904	29.11**
หลังการเรียน	35	17.26	1.54				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($_{.01}t_{34} = 2.457$)

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนหลักสูตร
ท้องถิ่นเรื่องการปลูกบัวผัน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ของแบบสังเกตการปฏิบัติงานและคุณลักษณะในการทำงาน (ภาคปฏิบัติ)

ผลสัมฤทธิ์	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	<i>t</i>
ก่อนการเรียน	35	19.91	2.67				
				565	9205	319225	60.69**
หลังการเรียน	35	36.06	1.61				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($_{.01}t_{34} = 2.457$)

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนภาคปฏิบัติของนักเรียนที่เรียน
หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการปลูกบัวผัน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01